

Сърбскыйтъ царь се принуди да направи миръ, като плати годишенъ данькъ отъ 50,000 дуката, да скъса всяко сношеніе съ Унгарія и да дава Султану помощь отъ войски.

Понзанапрѣдъ видѣхмы каквы усилія бѣхж употрѣбили Османцытъ за да прѣвзематъ Солунъ. Иванъ Палеологъ, новыи цариградеки императоръ, се усѣщаше незаможенъ за да удържи тозъ важенъ градъ, та го прѣдаде на Венеціянитъ. Ядосанъ Мурадъ скъса вѣчкы сношенія съ владѣтелитъ на Сръдиземното Море и обесѣднж Солунъ. (1430.)

Слѣдъ петнадесетъ дни обсада града се прѣвзвѣ съ пристѣпъ, и Солунъ быде опустошенъ, чърквытъ ограбены, вѣчко населеніе погубено, или поробено. Венеціянитъ направихж еще едно безполезно опытанье сръщу Калиполь; послѣ тѣ ся договорихж и мирътъ се завърпж пакъ.

Тогазъ Султанътъ обрнж орѣжіята си сръщу Албанія, Сърбія и Влашко, като мисляше да завлада вѣчкы отдѣлны области отъ Гръцката Държава прѣди да нападне на Цариградъ. Албанія бѣше раздѣлена на двѣ главны владѣнія: Южната страна принадлежеше на наслѣдницитъ на единъ Флорентіецъ; щомъ като навлѣзохж Османцытъ въ земята имъ, Янина и главнытъ крѣпости се покорихж, съ условіе че жителитъ имъ ще опазѣхж законитъ и религіята си. Сѣверната страна бѣше въ властѣта на Ивана Кастриота; той бѣ принуденъ да прѣдаде четворицата си сынове на Султана, който подирь смъртъта му завлада областѣта и проводи даже нѣкои чети до въ Кроація.

По него врѣме Влашко промѣни господаря си. Владъ Дракулъ (дяволътъ), свали и уби Дана, рoдинна неговъ; разби войскитъ испроводены противу него, но не можѣ да опази прѣтoла оевнѣ като се услови да плаща данькъ и да дава войска на Султана. (1431).

Въ Сърбія царуваше Георги Бранковичъ, Лазаревъ наслѣдникъ; него схжщо нападнхжж Турцытъ и той се принуди да даде дъщеря си Мара за жена на Мурада II.

Отъ тамъ като поведе съ себе си спомощнитъ войски на Бранковича и на Влада, Султанътъ отиде въ Трансил-